

І чужому научайтесь,

Свого не цурайтесь...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
424-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
BArclay 7-4125
УНСоюз: BArclay 7-5337

PIK LXXII. Ч. 149.

TWO SECTIONS (SECTION 1)

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СУБОТА, 14-го СЕРПНЯ (AUGUST) 1965

№ 149. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

П'ятниця, 13 серпня 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН 12 СЕРПНЯ ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ІМЕНІ ГЕРБЕРТА ГУВЕРА. При цій нагоді Президент виголосив промову, в якій назвав колишнього президента Гувера "незвичайною людиною і надзвичайним американцем". Згідно з підписаним законом в родинній місцевості Гувера у Вест-Бренчі в Айові буде створена Національна Історична Місцева, в якій будуть Музей і Бібліотека ім. Гувера. До історичних пам'яток належатимуть: хата, в якій народився в 1874-му році Герберт Гувер, та кузня, в якій працював як коваль батько Гувера. Джансон казав, що життя політика є важке і жорстоке, і цього знав і Герберт Гувер, але він ніколи не нарікав на життєві перешкоди і приймав їх так, як це робить завжди великий державний муж.

ВІЩЕ-ПРЕЗИДЕНТИ ЗДА МАЮТЬ МАТИ СВІЙ ВЛАСНИЙ ДІМ У ВАШИНГТОНІ згідно з двома внесками, які є вже в Конгресі. Теперішній віще-президент Гюберт Г. Гомфрі живе в приватному мешканні під Вашингтоном. Сенатор-демократ із Флориди Джордж А. Смайтер висів в Сенаті пропозицію, щоб будинок при Массачусетський авеню, в якій тепер приміщення шеф операцій флоту, віддати до вжитку віще-президента. Сенатор-демократ з Оклахоми Майк Монро пропонує зорганізувати тричленну комісію, яка в ціні 1,000,000 дол. закупить 6 відповідний дім для віще-президента. Віще-президент Гомфрі заявив, що він потребував би більшого дому і ближчого до Білого Дому й Конгресу, бо тепер мусить їхати до праці автотом 25 минут.

СКРЕНТОН ГОТОВИ ВИСТУПИТИ ПРОТИ ПРАВИХ ЕКСТРЕМІЗМІВ В РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ ПАРТІЇ, промовляючи на прийнятті Американського Товариства Правників в Маямі Біч на Флориді. Пенсильвійський губернатор, який в попередньому році старався про номінацію на кандидата на президента, казав, що в Республіканській партії немає місця на радикальних крайніх правих політиків, і тому ця партія не сміє допустити до того, щоб всякі расисти взяли верх, бо це спричинилося б до того, що тисячі й тисячі виборців покинули б партійний ряди. Скрентон не назвав сенатора Голдвотера по імені, хоч більшість із присутніх 1,600 правників могли цього сподіватися, як це в багатьох часописах передбачалося. Скрентон казав, що не треба викидати цих крайніх політиків із рядів партії, тільки треба рішуче відкинути їхню скрайнсправу програму.

РАДА ДИРЕКТОРІВ АМЕРИКАНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПОВЧАЄ СВОІХ ЧЛЕНІВ В СПРАВІ МЕДИЧНОЇ ОПІКИ. АЛТ Товариство вислало своїм 206,000 членам поучення, що вони індивідуально мусять діяти, чи їм брати участь в медичній опіці в рамках соціального забезпечення, як це схвалив Конгрес. АЛТ твердить, що лікарі не можуть діяти спільно, як члени своєї фахової організації, бо тоді вони провинилися б проти трестового закону Шермана. Але кожний лікар має право лікувати або ні того пацієнта, який прийде до нього як член соціального забезпечення по лікарську пораду. Президент АЛТ д-р Джеймс Аппел твердить, що лікарі не мають права відмовитися від лікування пацієнта. Інші організації лікарів висловилися за те, що вони будуть співпрацювати з соціальним забезпеченням, коли закон почне обов'язувати від 1-го липня 1966 року.

У СВІТІ

СОВЕТСЬКІ ЗАБОРЖЕННЯ ДО КАСИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ВСЕ ЩЕ СТАНОВИТЬ ПОВАЖНУ МІЖНАРОДНУ ПРОБЛЕМУ, бо в'яжеться з 19 статтею чартеру Об'єднаних Націй, яка каже позовляти голосу того члена ОН, що винен більше, як дворічні членські вкладки. На цій підставі всі остання Генеральна Асамблея ОН була спаралізована, бо ЗДА вимагала застосування тієї точки чартеру до СССР, а всі спроби компромісу не вдалися. Новий амбасадор ЗДА до ОН, Артур Голдберг, заявив, що Уряд не вирішив ще остаточно своєї дальшої тактики в цій справі. Газети твердять, що ЗДА, з уваги на В'єтнамі і бажання "співіснувати" з СССР, змінить свою позицію.

ПОЛЬСЬКІ КОМУНІСТИ У ВАРШАВІ НАМАГАЛИСЯ ЗАВЕРБУВАТИ 27-річного американця Джеймса Моррісона, який перебував у Варшавському університеті за винятковою програмою університету, на польську шпигунську роботу. Моррісон одружився був з полькою, але вже розвівся з нею, при чому суд признав опіку над 2-річною їх дівчинкою мамі. Комуністи шантажували Моррісона, що не дозволять йому приїздити до Польщі та бачити свою дитину, коли не буде їм служити. Моррісон зв'язував про це негайно амбасадорів Джанові М. Кеботові, який поради Моррісонові вихити з Польщі. Амбасадор Кебот зголосив протест до польського уряду.

У ТОКИО ПОМЕР КОЛИШНИЙ ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР Гаято Ікеда. За фахом економіст — він був японським міністром фінансів, поки у 1960 році став прем'єром. В минулому році зрісся цього становища з уваги на затяжну недовгу горла. Після операції на веред у горлі почував себе краще, але раптом прийшло заламання і він помер у шпиталі, на 65 році життя, в дві години після того, як його наступник на становищі прем'єра Ейсаку Сато відвідав його.

КОЛ. ГРЕЦЬКИЙ ПРЕМ'ЄР, 77-ЛІТНІЙ ГЕОРГ ПАΠΑНДРЕУ БУВ ЗНОВУ на 95-хвилинній розмові у короля Константина. Він поновив попередню вимогу, щоб король поклявся його назад на становище прем'єра без ніяких передумов. Це поглиблює кризу, бо заперечує вістки про виготовлений за кулісами компроміс: що Пандреу, як прем'єр, не буде міністром військових справ, а таким міністром стане хтось, що буде сприйнятливий також для короля; що Пандреу не включити до свого уряду свого сина Андреаса, якому закидають приналежність до "лівих", — та що Пандреу заявлять публічно, що король за весь час кризи стояв на ґрунті конституції.

ІНДІЙСЬКА ПЛАНУВАЛЬНА КОМІСІЯ СКРЕСЛИЛА з плану четвертої своєї п'ятирічки 2-бillionні долл., устійнивши ту четверту п'ятирічку на суму 45.015.000, 000 дол., що дає на рік понад 11 billionні дол. Індія здійснює свої амбітні економічні плани, охоплені в п'ятирічках, головню завдяки закордонній допомозі. В останніх днях Міжнародний Банк Відбудови й Розвитку (популярно: Світовий Банк) признав Індії знову 100 мільйонів дол. кредиту на 50 років.

Палата схвалила \$3,300,000,000 на поборювання вбогости

Вашингтон. — Палата Репрезентантів 12-го серпня більшістю 246 до 138ох голосів прийняла законопроект про те, що уряд зможе видати \$3 300 000 000 на допомогу тим районам, де довший час є більше число безробітних. Ці рішення Палати вважають за нову перемогу уряду президента Л. Б. Джансона в боротьбі за так зване величне громадянство, створення якого є ціллю Президента. За схвалення цього проєкту голосували 215 демократів і 31 республіканець, а проти були 93 республіканці і 45 демократів. Сенат схвалив такий самий проєкт більшістю 71-го до 12-ох голосів ще 1-го червня, і тепер окрема Конгресова Конференція має узгодити малі різниці в текстах обидвох законопроектів. Ціллю цього закону є фінансово допомогти тим районам, де немає потрібного числа вартості праці, щоб збільшити число zatrudнених і піднести економіку. Уряд даватиме фонди як дарунок або у формі позички на різні публічні роботи і на поправу міських влаштувань в різних місцевостях. Мають будувати нові фабрики та інші підприємства, щоб дати працю безробітним. Частина республіканських конгресменів була проти цієї широкої програми згідно з програмою своєї партії, яка в засаді є проти того, щоб федеральний уряд вмішувався в господарське життя країни. Республіканці ставили ряд поправок, щоб зменшити фонди призначені на субсидії або на позички, але демократична більшість відкинула цей проєкт із допомогою частини республіканців.

Конгрес схвалив збільшення платень військовикам на \$1,084,029,000

Вашингтон. — Конгрес 12-го серпня закінчив працю в справі збільшення платень військовикам, яке в одному році винесе \$1 084 029 000. Це збільшення обов'язуватиме вже від 1-го вересня, якщо Президент до того часу підпише новий закон. Згідно з цим законом найбільше скористаються новонайменовані офіцери та новоприйняті до військової служби, бо офіцери дістануть збільшену платню на 22%, а воїни на 17,3%. І офіцери і воїни, які не мають більше військової служби, як два роки,

— скористають із цього по-важного збільшення платні. Ті офіцери, які мають більше як два роки військової служби, дістануть більшу платню на 6% в порівнянні з теперішньою, а воїни в такій самій категорії скористають з збільшеною платні на 11%. Уряд проєктував збільшити платню військовикам тільки на \$447 586 000 річно, але Конгрес збільшив її значно вище — на \$1 084 920 000. Сподіваються, що президент Джансон підпише новий закон ще перед 1-шим вереснем.

Сенатор І. Гнатишин і посол М. Стар взяли участь в поїзді канадських парламентаристів до Советського Союзу

Торонто. — Як повідомляв тиждень "Наша Мета" з 14 серпня цього року, в складі делегації канадських парламентаристів, яка наприкінці липня і з початком серпня п. р. відбула офіційну поїздку по СССР і ЧСР були також українці — сенатор Іван Гнатишин і посол Михайло Стар. Завершавшись в Англії під час повороту до Канади, вони поінформували пресу про свої відвідини в Советському Союзі і заявили, що делегація приймала всюди дуже гостинно. "У зв'язку з цим — пише "Наша Мета" — сенатор Гнатишин, який із своїми батьками, як малий хлопець прибув до Канади з України, Михайло Стар, консервативний посол, якого батьки також українські іммігранти, а він сам народжений в Канаді, і ліберальний сенатор Дейвід Крол із Торонто, що народився близько Москви, всі вони, користаючи з тієї гостинності, мали змогу відвідати родинні сторони і то в тих місцях, де нормально чужинцям не дозволяється. Сенатор Гнатишин заявив, що зустрів із советськими провідниками, як прем'єром Косигіном та президентом

Верховного Совєту Миколаном мали характер формальних поздоровлень. При тій нагоді сенатор, так у СС. СР як і в Чехо-Словаччині, домагався дозволу на розширення еміграції до Канади та отримання розбитих родин. На те відповів Миколан, що канадські парламентаристи стараються насильно американців у міжнародних справах. При тій Миколан додав, що вони могли в СССР відвідати все, що лише бажали, за винятком ракетних стрілен, а на вій і ті речі могли б оглянути, якщо б виступили з НАТО. На це зазвжив жартиливо посол Стар, що можливо вони це зробили б, якщо б наперед побачили советські ракети. Сенатор Гнатишин, прибувши в неділю, 8-го серпня до Монреалю, заявив, що існують реальні можливості розширення канадської торгівлі із Чехо-Словаччиною. Канадська делегація відвідала крім Москви також Київ, Тбілісі, Сочі над Чорним морем і Ленінград. Консервативний посол М. Стар (Старчевський) не їздив до Сочі, ні до Тбілісі. Він у той час відвідав село, де жили його батьки і де живуть члени його родини.

"Польонія", Битом, здобула Чашу Америки у футбольному турнірі

Нью-Йорк, Н.Й. — "Польонія", футбольна команда з Битому в Польщі, здобула трофей Чашу Америки і чемпіонат Міжнародної Футбольної Ліги на 1965 рік, перемігши чехо-словацьку дружину "Дуклу" з Праги в серії двох матчів, які відбулися минулої неділі, 8 серпня, і середи, 11 серпня, на стадіоні Трайборо в Нью-Йорку.

Перемогою 2-0 в недільних змаганнях та ремісом 1-1 в другій грі минулої серії, дружина сателітської Польщі перебрала Чашу Америки від "Дукли" після чотирьох років домінування цієї останньої у футбольних турнірах Міжнародної Ліги.

Тим самим "Польонія" заповнила собі повторний приїзд до ЗДА в 1966 році, щоб захистити чемпіонат проти переможця турніру. Виказуючи кращу пробо-світсь, першокласну кондицію, агресивність та бездоганну оборону, "Польонія" впоралася в обох змаганнях зі слабим нападом "Дукли", який спромігся лише на одні ворота зі стрілу Ваценевського в першій половині других змагань. Поляки, які домінували на гризні в других змаганнях серії, вирішили ще в першій половині зі стрілу Юзьявья. Всі намагання "Дукли" здобути ведення ліквідувала вміло польська оборона.

ПРЕЗИДЕНТ: ЗДА ТІЛЬКИ ДОПОМАГАЮТЬ ЗБЕРЕГТИ ВОЛЮ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ

Вашингтон. — Президент Джансон заявив у промові з нагоди записання Генрі Кебота Ладжа на амбасадора у Південному В'єтнамі, що З'єднані Держави не приносимуть тим своїх жертв "якщо б нас там не хотіли і не просили". "Ми не с там (у Південному В'єтнамі), щоб нашими зусиллями заступити їхні зусилля. Ми с там тільки на те, щоб допомогти їхнім владним, хоробрим і постійним зусиллям в обороні себе". Президент підкреслив, що в цьому становищі він і Генрі Кебот Ладж цілком одностайні. Таким чином Президент попередньо заперечив газетним вісткам, наче б Генрі Кебот Ладж заявив під час переслухання в сенатській Комісії для закордонних справ 27 липня, що американські війська залишаться у Південному В'єтнамі навіть тоді, коли б тамошній уряд жадав відкликання тих військ. Однаково речник Державного Департаменту, як речник Білого Дому і газетні вістки негідно с про стували, ствердивши, що це "погослови з третьої руки", які не мають основи в ніякому документі. За газетними коментарями, непорозуміння вийшло з того, що справа оборони волі у Південному В'єтнамі проти тамошніх комуністичних партизанів і справа оборони цілого Півдня Азії проти загрози з боку Комуністичного Китаю так тісно пов'язані, що трудно їх розмежувати і про це напевне була мова на тому засіданні сенатської Комісії закордонних справ. — Майже одночасно Президент дівав від ганського президента Квме Нкрума вже друге лист, мабуть теж у справі замирення у В'єтнамі. Про зміст цього другого листа покищо нічого офіційного не сказано. В своєму першому листі Нкрума поручав припинення бомбардування Північного В'єтнаму. Президент відповів, що коли Північний В'єтнам перестане воювати у Південному В'єтнамі, то й ЗДА перестануть атакувати його. Державний секретар Дін Ракс заявив у розмові з журналістами, що до цього часу було вже яких 40 посередницьких спроб, роблених

Генрі Кебот Ладж

різними державами, але всі вони безуспішні. Справа, сказав Дін Ракс, не в контактах з комуністами, а у становищі комуністів, які не бажують собі мирної поладки конфлікту. Наче б на підтвердження цієї заяви державного секретаря Ракса, північно-в'єтнамський диктатор Го Чі Мінг заявив комуністичним польським журналістам, що прийшли до Ганою, що "шлях обрання і нема з нього повороту". Го Чі Мінг заявив, що його країна ніби "не має вибору — мусить боротися аж до перемоги, бо в іншому випадку мусила б прийняти кайдани неволі". На нового мирового посередника зголосив муринський провідник д-р Мартін Лютер. Тому, що закон забороняє приватним американським громадянам переговорювати з чужими державами в імені ЗДА, то Кінг обмежує себе до розіслання всім заінтересованим лідерам у вільному й комуністичному світах наче б своє "віруно", що починається цитатом з його промови, коли він прийняв нагороду Нобеля. Мартін Кінг твердить, що ані ЗДА, ані Північний В'єтнам чи комуністичні партизани не с "ворогами": "ворог с тільки один і с ним війна". Тому він, духовник, проповідує мир у В'єтнамі, не входячи в суть проблеми.

Советська ракета знову збила один американський джет у В'єтнамі

Сайгон. — Один із чотирьох американських джетів військового літаків типу "В-4 Скайгок" був поцілений в четвер 12 серпня ч. р. ракетною над Північним В'єтнамом. З інших літаків не бачили парашуту, тому припускають, що пілот загинув. Тому, що цей випадок стався за 50 миль на південь від столиці Північного В'єтнаму Ганою, довкола якого американська летунська розвідка ствердила була вінок ракетних платформ. То згодом доводиться, що до американського літака стріляли з пересувної платформи. Командант тихоокеанських збройних сил адмірал Грент Шарп заявив, що коли тільки ствердять пункти, в яких знаходяться ракетні позиції, вони будуть знищені, але водночас додав, що ствер-

дити пересувні і замасковані платформи надзвичайно трудно. Це вже друга втрачена американського джету, збитого з советських ракетних платформ. Хоч американці знали про їх влаштування, не бомбардували їх, щоб не провокувати советської реакції — тепер з тих платформ советська за-лого збивав американські літаки, нищили машини і вбивали летунів. — На бойових фронтах у Південному В'єтнамі найбільше уваги все ще прикладається відносново біля місцевості Дукко, куди сильні колони південно-в'єтнамського й американського війська, підтримані нищильним вогнем літаків, прорвали облогу комуністів і при-несли оборонцям відсіч. Однак в найближчій околиці Дукко все ще перебувають сильні загони партизанів.

"Союзівка" гоститиме цієї неділі футболістів УСК

Союзівка, Кергонскон. У найближчу неділю, 15-го серпня, гостями цієї оселі Українського Народного Союзу в Кетсильських горах будуть змагати футбольної

дружини Українського Спортового Клубу з Нью-Йорку, які в цьому році здобули чемпіонат і Чашу ЗДА у футболі. Згідно з інформаціями мгра Зенона Корчинського, голови УСК, із запрошення Екзекутиву УНС скористат на візьме участь у відвідинах на Союзівці 12 14.373 глядачів, голова міжнародної Футбольної Ліги п. Віліям Касе, вручив трофеї капітанові "Польонії", переможцеві цьогорічного турніру.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ПОЕТА О. ОЛЬЖИЧА В ЛІГАЙТОНІ

Лігайтон, Па. — На Оселі ім. О. Ольжича в цій місцевості відбудеться в суботу 14 серпня ч. р. вечір на пошану патрона Оселі українського націоналістичного діяча і поета О. Ольжича. У програмі була: доповідь — О. Ващенко; сольоспів — співачка Ганна Шерей; деклямація — артистка театру "Слова" О. Шуган Киряченко та анстони і рецитали дітей з Виховно-Відпочинкового Табору Оселі.

В НЬО ЙОРКУ ПОМЕР Д-Р ЛЕВ Р. ЛЕПКИН, СИН БОГДАНА ЛЕПКОГО

Нью-Йорк. — В середу 13 серпня тут помер у шпиталі після короткої і важкої недуги, д-р Лев Ростислав Лепок, син відомого українського поета й літературознавця проф. Богдана Лепокого і братанок ред. Лева Лепокого. Покійний, народжений 11 серпня 1898 року, кінчав студії на політехніці в Гданську (Данція) і здобув там докторат з хемії. Заупокойна панакхидя була відправлена в п'ятницю 13 серпня ч. р. в 8-й год. вечора в похоронному домі П. Яреми при Іст 188 Вебстер Евно на Бронксі, Нью-Йорк, і похорон відбудеться в суботу 14 серпня о год. 9 ранку з української католицької церкви при Іст 1745, Вашингтон Евно на Бронксі, Н. Й., на цвинтар св. Чарльза в Лонг Аленд, Н. Й. Покійний оспиротав дружину Анну Марію та нестру Софію Євгенію.

УСПІХ ІНЖЕНЕРА Р. БОРИСТЕНА-ТКАЧА

Сейлем, Масс. — За удостоювання моторів літаків, визначний українсько-американський інженер, Роман Бористен-Ткач одержав від Форми Джералд Електрик спеціальне відзначення. Він закінчив Вищу Торговельну Школу у Відні і здобув диплом доктора механічної інженерії в Інституті Технології в Штутгарті. По приїзді до ЗДА працював початково у Ворнінгтон Компанії та в СЕСО Сталовий Компанії в Нью-Джерсі. Від 1956 року зайнятий в компанії Джералд Електрик. Часопис "Турботав" Стандард Дейлі, "Таймс" і "Сейлем Івнинг Нюз" помістили довгі записки з фотографіями про незвичайні успіхи д-ра Бористена-Ткача, підкреслюючи, що він народився в Україні.

НОВЕ ЧИСЛО "ВІСТЕЙ КОМБАТАНТА"

Нью-Йорк. — Тут появилася чергове, 3 (19) число українського військового журналу "Вісті Комбатанта", що його видають головні управи ОБВУА та Вратство кол. воїнів 1 УД УНА. На зміст цього числа експлікують статті С. Шпайла, д-ра І. Рижія, І. І. Вабача, Домбровського, П. Марного, ген. П. Шандрука, Олети Лисака, мемуари М. Дем'ячука та М. Тарганича, як також багато хроніки та інформації, бібліографія та інше. Окремий розділ присвячений військовим проблемам — будові підводних човнів, панцерній зброї тощо.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ (Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ПАРТІЙНЕ ОКО

Редактор "Радянської України" (часопис з 7 липня) у своїй передовиці на тему журналу пише: "Добре зробили в біло куракиському колгоспі "Заріччя", Луганської області, де на період життя на всі найвпливовіші діяльні поставлено комуністів, створено сезонні партійні групи".

ІХ МРП

Чому ви прагнете добре вчитися? — таке запитання поставили учням восьмої класи харківської школи ч. 94. Майже всі учні відповіли: "Щоб вступити в інститут". Безперечно, це чудове прагнення, — каже кореспондент С. Дубанін ("Молодь України" з 23 червня). Але дивуватися: жаден з них не виявляв бажання стати за вартат, щоб прийти на зміну своїм батькам, які працюють токарями, слюсарями, шліфувальниками...

КАВУН, "ДУМАН" І ДІННО, "КОМСОМОЛКА"

У селі Ландратівка на Луганщині, — розповів Ф. Божченко в "Радянській Україні" з 7 липня, — до зеленого плетива кабака пришили кавун гатунок "думан" і дінно, "комсомолку". Що то за диво було!... Кавун видався неймовірно великий і солодкий, а диня вийшла не лише медовою, а ще й збільшила вдвоє проширок м'якуша.

ПІДГАНЯЮТЬ РУБЛЕМ

"Починаючи з 1964 року, майже на 200 підприємств СССР, як експеримент, запроваджено нову систему преміювання робітників та інженерно-технічного персоналу, — пише в "коментарі дня" "Молодь України" з 10 липня. — Мета її — матеріально заінтересувати кожного робітника підприємства у високих планах виробництва, у поліпшенні якості виробленої продукції, рентабельності".

Як ілюстрацію, часопис подає кам'язовугільну шахту ч. 9 — "Великомістську" (Львівщина). Щоб збільшити видобуток, на цій шахті діють лише два показники — обсяг продукції в натурі, тобто кількості вугілля, яке вона повинна дати, і рівень нагромадження.

РИБНІ СКАРБИ ДЕРЖАВ

Рибалки колгоспу міста Вилково над Дунаєм, — пише 9 липня з Одеси кореспондент "Радянської України", — виконали більше як півтора північних планів вилвою риб і дали державі 16 тисяч центнерів надпланової продукції — дунайського оселедця, білуги, осетра, стариди, камбалі.

ЛІДІВСЬКИМ СПОСОБОМ

Полатати "спецілку" чи відремонтувати взуття — це справжня проблема для у Дніпропетровському, — робітників фабрики пресів розповідає І. Онисенко в часописі "Робоча Газета" з 10 липня. — Невелику кімнату, завалену до стелі старими подертими "спецілками", ніяк не можна назвати майстернею. За малим столиком — дві жінки. Вони руками латають, шийють. З ранку до вечора сидять за цією працею.

Довго доводиться чекати, поки дійде черга до такої "спецілки". Тут же, на столі, як німий доір, уже кілька років стоїть поламана швацька машина.

ЦІЛЮЩИЙ НАПИ

В гарячих днях металургійного заводу ім. Дзержинського (Дніпропетровське) замість питної води видають білково-вітамінний напій. Цей напій називається цілющим.

Досвід показав, — пише "Радянська Україна" з 7-го липня, — що він відновлює працездатність організму у літню спеку.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст Редакції. Редакція застерігає своїх членів у потребі виважливості і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразив застеріг, долучивши задовільну коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Єдність народу

Президент Джонсон минулого понеділка перестеріг комуністів, щоб вони не рахували на розбіжності в американському громадянстві щодо політики Уряду в В'єтнамі. Президент признав, що в кожній складній справі мусять бути різні думки та що він і в справі В'єтнаму не вимагає повної одностайності. Проте, він висловив переконання, що його політика у відношенні до В'єтнаму знаходить зрозуміння і підтримку серед великої більшості народу.

Президент має повну рацію: в найширших масах американської нації, в усіх етнічних групах цієї країни та всіх верствах населення існує глибоке розуміння суті в'єтнамського конфлікту. Кожний пересічний американський громадянин знає, що Америка виконує свій союзницький обов'язок у відношенні до малої і слабой країни, яку підступно напали і терором розкладають комуністичні загарики. Той пересічний громадянин розуміє, що коли поступитися комуністам в одному місці, то це тільки підсилить їхні апетити і треба буде протиставлятися їм в іншому місці, у гіршій і труднішій ситуації.

Американці в масі є антикомуністами, більше ніж будь-який інший народ. Вже не раз при різних нагодах зверталося увагу, що, наприклад, наймогутніші у світі військові американські робітничі спілки з своєрідною фортецею проти міжнародного комунізму та найяскравішим запереченням більшовицьких терорів, що робітники всіх країн мають "єднатися" — під червоним прапором Маркса. Коли по різних університетських кампусах та на площах і вулицях деяких великих американських міст відбувалися "протестатійні" демонстрації проти політики Уряду в В'єтнамі, то найповніші коментарі стверджували відразу, що це частинно успіх явних і засекречених комуністичних агітаторів, частинно несподіваний дивацький вибух, та що взагалі всі ті "відкриті листи" в газетах до Президента і демонстрації — це вираз думок мінімальної частинки народу, яка вміє тільки робити галас і штучно породжувати враження якогось "руху". Коли тільки Президент виявив твердість у своїй політиці, заповів вислати до Південного В'єтнаму 50 000 додаткових військ та наказав збільшити рекрутину — замовки галасливих демонстрацій. Коли все ж знайшлося, що група спантеличених юнаків, які свою прихильність до в'єтнамських комуністів хотіли проявити блокуванням доступу до Білого Дому, то судиною правильною відповіддю на такий безвідповідальний вибір була інтервенція поліції.

Очевидно, що — залишаючи на боці комуністів і "лівої" різної породи, — не всі погоджуються з політикою Уряду. Було б навіть дивно, коли б у 190-мільйонній нації й у демократичній країні з правом вільної думки і слова — не було розбіжностей. Є вони навіть в самому Уряді! Але ці розбіжності не стосуються принципів, а тактики. В даному випадку нема різниці думок у тому, що Америка не може залишити на призовілі Південний В'єтнам, вилити руки й відкрити відтілю свої війська. Зате є розбіжності — в якому об'ємі вести війну і як поводитися, коли б Північний В'єтнам зголосив готовність до переговорів. І тут знову існує єдність думки: компроміс не може бути фірмовою, через яку комуністи "мирно" прийшли б там до влади.

Зернова криза в СССР

Якщо судити з повідомлень не лише чужоземних кореспондентів в СССР, але й також алармів самої такої совєтської преси, зернова ситуація в Совєтському Союзі нахилилася в стані перманентної кризи. Немає ніяких надій на будь-яку поправу в цій ділянці: врожай зернових культур кожного року зменшується і совєтський уряд стоїть перед важкою до розв'язання проблемою, як і чим покрити все більший дефіцит у продукції зерна.

Не зважаючи на всі запевнення і першого секретаря ЦК КПСР Л. Брежнєва і прем'єра совєтського уряду А. Косігіна, що перспективи цьогорічного врожаю задовільні, що населення СССР матиме що їсти, якщо не буде якоїсь катастрофи, спричиненої посухою чи несприятливою погодою, ситуація в продукції зерна в СССР не поправилася. Совєтський режим, вилежуючи в пресі причини кризи до дощам, до посухою, то іншими несприятливими умовами, започаткував ще перед жнивами, втративши всю надію на поліпшення ситуації з врожаєм, широко розгорнувши акцію закупів пшениці і муки в капіталістичних країнах, зокрема в тих, що їх він нібито вже перегнав у сільськогосподарській продукції.

Найбільш переконалим свідченням про безвихідну зернову ситуацію в Совєтському Союзі може бути розмір цьогорічних совєтських торговельних трансакцій — закупів пшениці в різних країнах Заходу. Ще 20 липня Совєти підписали з Францією договір про закуп 280 000 000 бушелів пшениці для себе і для комуністичної Польщі. В середу 11 серпня канадський урядові агенти сповістили, що Совєти закупили в Канаді 214 000 000 бушелів пшениці і муки на суму 450 000 000 доларів двома наворотами, раз — минулого тижня 27 мільйонів бушелів, і тепер — цього тижня 187 мільйонів бушелів. Волночас із цим з Буенос Айресу повідомлено, що Аргентина погодилася продати Совєтському Союзу 40 400 000 бушелів пшениці на суму 54 мільйони доларів. Зраховуючи все це разом, Совєти закупили досі 534 000 000 бушелів пшениці, майже вдвічі більше як в 1963 році, коли СССР закупив 239 000 000 бушелів пшениці в Канаді. Уся закуплена пшениця має бути доставлена до Совєтського Союзу дзедьбіша ще цього року, а частинно тільки до других жнив, значить, до липня 1966 року.

Велетеські цьогорічні закупів пшениці у Франції, Канаді й Аргентині доводять, що зернова ситуація в СССР цього року куди більш кризова, як минулими роками. Цілком завети такі пшеничні області, як Казахстан, Західний Сибір, Ростовська область та інші. Задовільного покращення врожаю очікують тільки на Україні. В загальному замість передбачуваних семилітнім планом 11 700 000 000 пудів зерна цього року сподівання всього яких вісім до дев'ять бильйонів пудів. Цьогорічного зернового дефіциту не виправляють навіть закупів пшениці на Заході і тому теж СССР муситиме шукати пшениці в інших країнах світу.

Посуха посухою, причиною неврожайів може бути й несприятлива погода, але ж теперішня криза доводить у великій мірі також і господарську і політичну неспроможність комуністичного режиму, який нахвалюється і нахвалюється рятувати людство своїми господарськими теоріями й експериментами.

Ярослав Курдюк

ЖЕНЕВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ І ДІЙСНІСТЬ

Кому потрібна безвиглядна розробка конференції в Женеві, легко передбачити, не витрачаючи для цього будь-якого більшого зусилля. Вона потрібна однією тільки Совстам, щоб і міжнародної женевиської сцени проголошувати світові перманентні занадливі терени про мир, якого основою мало б бути докорінне розроблення із забороною і знищенням усіх збройних сил, та іншого виряду. Та, мабуть, глибоко в душі глузує з цієї теперішньої, 18-ї вже з черги розробкової сесії, сам головний актор цього спектаклю, Сеймон Парракін, який заявив, що можна вже на цій конференції "метайно" досягнути всі основні принципи розроблення, коли "тільки" ЗДА залишуть В'єтнам, Формозу, Окінаву, Європу і Панама, себто злізуть з усіх своїх заморських баз. На просту мову перекладаючи, воно мало б виглядати так: Америка повинна розробитися і скалітувати і тим самим широко відкрити більшовикам двері до завоювання світу.

Всі атомові держави (ЗДА, СССР, Англія, Франція і Китай) менше заінтересовані у тому, що діється в Женеві, а більше у тому, що не лише вони самі, але й інші країни, навіть "нейтральні" будуть заторкнені вислідом війни у В'єтнамі. Во у В'єтнамі не йдеться навіть про те, що там може прийти до зудару між ЗДА і Комуністичним Китаєм, а проте, що це перша в історії війна на 7100 політичного характеру і змісту. І хоч Америці накинено війну у В'єтнамі, якої вона не хотіла, проте вона не може викресити її, щоб не зустрітися знову з тією самою проблемою, у це грізніше вигляді. І тому може не так Китай, як саме СССР зацікавлений у тому, щоб сповільнювати ЗДА у їхній настанові щодо розприви з комунізмом. Тому й Совєти витягували, запрошену, вельюважно і безнадійно Женевську конференцію розроблення.

Я ТАК ЯК БАЧУ...

Я так як бачу космонавта
В його земний прощальний день.
Він обминає сині авта,
На Личківський цвинтар йде.

І вдарила сплеск черешневі,
Де сплять під кам'яним замком
Вогненне джерело —
Шашкевич
Та огнений вулкан —
Франко.

Земний уклін вам, хто
Видостав
Свій вік,
Свій дім,
Свій чесний хліб...
Не омилити святої,
Не спольстити, хоча й
Могли б.

Ми ладні руки цілувати
Тому, хто у страшний порі
Зберіг для нас дзвінкі
Карпати
І мову голубу зберіг.

Пахуче форте, не п'яно,
І фортецісто гряде...
На сповідь йдем до Маркіяна,
За нами космонавт приїде.

Іван ДРАЧ

Київ, 1964

Алла Косовська

ЦІНА ДУШІ

(Оповідання)

(1)

Віра поспішала. Хотілося мати більше часу, щоб оглянути виставку у Вашингтон-сквері, а часу після роботи залишалось небагато.

Сьогодні якраз Віра має вільний вечір, бо чоловік приїде пізно, ввечері зроблено за часом, і вона може дозволити собі таку розкіш, як відвідати виставку образів під відкритим небом.

Коли видавалися такі вечори, як сьогодні, Віра почувала себе щасливою.

У житті з дві речі, — казала вона, — дві прекрасні речі, для яких варто жити: любов і воля. На превеликий жаль, ці дві речі не сумісні, бо коли з любов'ю — немає волі!

Віра знала любов. Довголітнє подружжя було таке ж щасливе тепер, як і замолоду.

І, не зважаючи на те, ві-

льний, абсолютно вільний від усіх домашніх обов'язків, вечір, викликав у ній безтурботну радість. Вона почувала себе молоденькою дівчиною, наче помолодшала на два десятиліття.

Настіпувати щось веселе, відбіла в фабриці картку і виїхала на вулицю.

Гарячий червневий день помалу охоловав. Вулиця гомоніла тим веселим гомоном, який можна чути лише по роботі, коли люди відпружують нерви і починають жити для себе. Сміялися дівчата, перегукуючись робітниками, пахло чимсь смачним, а з сусіднього скверу зривалася зграя голубів і, лопочучи крилами, танули в синьому просторі неба.

Знехтувавши послугами підземки (просто злочин лізти під землю в такий чудовий вечір!), Віра, звично

„ОРТОДОКСИ“ І „РЕВІЗІОНІСТИ“

Російський філософ українського роду Николай Вердьяс (його брат був членом Української Громади в Києві) — порівнював більшовицький комунізм з релігійною доктриною. Він писав, що росіяни, позичивши політичні теорії із Західної Європи, уживали їх не як розумові конструкції для пояснення дійсності, а як догматичні віри. Політичні й наукові теорії підлягають критичній. Але в релігійній догматичній треба вірувати і не висловлювати ніяких сумнівів. Хто сумнівається в правильності догматичних вір, того звати в минулих століттях еретиком (по нашому — розкольник, ворохобником). Таких людей, було, кара ла панівна Церква смертю. Так сталося з чеським „середником“ Яном Гусом у Констанції 1414 р. Московська Церква переслідувала й ні своїх своїх єретиків — „розкольників“ тільки за те, що вони в церкві при молитві говорили двічі „аליлуя“, а не тричі, і коли хрестилися, то складали два пальці правої руки, а не три, як належало за правилами православної Церкви.

Цей вступ уважало за необхідний, щоб показати, як близько стоїть своїм стилем теперішній „розкол“ в світовому комуністичному русі до колишніх спорів і роздорів в релігійних організаціях (і не тільки в християнських). Деколи слухаю радіопередачі із Тірані, столиці комуністичної Албанії, Уряд цієї маленької країни над Адріатиком у спорі між Москвою і Пекінгом став по стороні Китаю. Трудно пояснити причини, чому албанські комуністи вибрали собі за старшого брата Китай, а не Москву. Натяк на причину дав відомий югославський комуністичний „середник“ Милован Джілас. У своїй книжці „Розмови з Сталіним“ (за цю книжку, видану у вітчизняному світі, Тіто посадив Джіласа в тюрму) автор згадує, як у 1944 році в Москві Сталін і Молотов радились югославським комуністам „докнути“ Албанію. Тоді Тіто відмовився від цієї пропозиції. Але, — думають албанські комуністи, — Москва може вдруге запропонувати югославцям „визволити“ Албанію способом пожорвання, і тоді настав би кінець „Албанській Народній Республіці“...

Ставши вірним союзником комуністичного Китаю, албанські комуністи опинилися в ролі пропагаторів комуністичної правдивості в Європі. В різних мовах Європи вони переказують докази китайських комуністів, ортодоксів „марксизму-ленізму“ проти „ревізіоністів“, що мають свій центр у Москві. Албанські радіо-передачі призначені не для широкої маси слухачів у різних країнах: бо когось із людей, що займаються спортом або джезом, може цікавити та чи інша цитата із писань Маркса, Енгельса або Леніна? Пропаганда, що йде через радіо із Албанії, має задання „просвітити“ комуністи Італії, Югославії, Німеччини, СССР, Франції —

тощо —, показати їм, які відступники від комуністичної правдивості сидять у Москві і яку шкоду вони чинять для світової революції. В Албанській пропаганді немає критики суспільної політики комуністів, що йдуть слідом за Москвою. Головна тема албанських радіопередач — це війна і революція. І треба визнати, що ця пропаганда з Тірані ведеться уміло, з знанням слабих місць теперішньої політики Москви.

Довго Москва, по традиції Леніна, вважала себе за найбільш революційну, єдину партію, що на 100 відсотків виконує заповіді „марксизму-ленінізму“. Це ж Ленін називав усіх, негідних з ним, „ренегатами“. (Його книжка, що вийшла в 1921 році: „Пролетарська революція і ренегат Каутський“). Карло Каутський був приятелем Маркса й Енгельса і документально доводив у своїх працях, що Ленін ніякий „марксист“, а виконавець традицій московських „народників“, які вважали, що революційна меншість може збудувати соціалізм у кожній країні, незалежно від її господарського і культурного розвитку. Маркс уважав, що передумовою соціалістичної перебудови є розвинене капіталістичне господарство і організоване політично й професійно робітничий клас. Тепер китайські комуністи заявляють своє право на комуністичну правдивість і досить успішно відсунули Москву з передової лінії „ідеологічного фронту“. Це видно з албанських радіо-передач та з численних книг і брошур в різних мовах, що їх ширить китайська партія в цілому світі.

В своїй нації на велику війну, яка, мовляв, приведе до перемоги комуністичної революції в цілому світі, китайці можуть з успіхом цитувати слова Маркса, писані в 1854 році перед війною між Росією з одного боку та Туреччиною, Францією й Англією — з другого. Ось ці слова:

„Ми не повинні забувати, що в Європі є шість держав, котра часами забезпечує своє панування над усіма п'ятьма так званими „великими“ державами і примує їх тремтіти, кожну зокрема. Ця велика держава — революція. Довго мовчала і прихована, вона знов очинилася через торговельну кризу і через нестачу харчування. Від Манчестеру до Риму, від Парижа до Варшави й Пешту — вона всюди приваля, підіймаючи свою голову і прокидаючись з дримоти. Різноманітні ознаки її оживання, всюди, це видно в агітації і неспокою, що охопили пролетарську класу. Треба тільки сигналізувати, і шоста й найбільша європейська держава виступить наперед, з блискучим панцеєм і мечем у руці, мов та Мінерва з голови Зевса. Цей сигнал дасть неминуча європейська війна, і тоді всі розрахунки щодо рівноваги сил будуть перекреслені з додатком нового елементу, повного сил і вічно молодого, який знівечить пляни

потворних образів. Кохаються у яскравих фарбах. Віра неназидла брудні полотна з невірними плямами замість дерев, квітів, людин... Йї здавалося, що аватори цих творів вважають усіх за дурнів і підсуюють свої „модерні“ речі, приховуючи за ними свою бездарність.

Віра не розумілася на мalarstvi, але любила все гарне, свіже, як в образах, в скульптурі, в музиці, так і в житті. Вона могла годинами простояти перед полотном старих майстрів і могла милуватися вродливою жінкою, як витвором мистецтва. Щорічні квітєрські виставки в Колізеї були для Віри справжнім святом, а цвітіння японських вишень у Ботанічному саду вона зустрічала, як чудо, як колись, у далекому дитинстві, зустрічала підчас Великодньої заутрені перше „Христос Воскрес“.

Починало сутеніти, коли, втомлена довгими мандрами, Віра, в котрій уже раз вирішила пройтися „востаннє“ вздовж вулиці, на якій опинилася.

Людей помітно меншало.

ДО НЕБЕСНИХ ВИСОТ

„Життя таке велике, а жінці так мало...“

Слова ці чудом і щораз частіше повторюють їх наші Владки і священники, які найкраще знають і відчувають великий брак духовних покликань. В таких обставинах свою вину мав мас факт, як то дитина ніяк не хотіла йти на навчання до парохіальної школи, їй не подобалася сестри-учителька, аж за послідовною спонукою родичів покинула не лише початкову, але й середню парохіальну школу та, що більше, сьогодні сповняється перша річниця її вступлення до Згромадження Сестер Місіонарок в Стемфорді.

Початкові кроки.

Подія трапилася в одній українській родині, якій Бог послав лише одну дочку — одначку. На п'ятому році життя їхньої доні, родичі записали її до садка американської парохіальної школи. Зрозуміла річ, що вчительками в парохіальних школах є переважно сестри-монахині.

По закінченні дитячого садка, родичі записали свою одначку Тетяну до першої класу тієї самої школи. Там вона рік за роком перейшла ажа до 8-ї класу. Бувало, йде Тетяна зі своїми родичами до міста, а напроти них надідають її Сестри. „Ти, ко, не говори нічого“ — казала Тетяна, — „ось їдуть мої монахині. Оця висока вчить мене релігії. Я її дуже люблю. Вони всі хоч і строгі, але добрі“.

Тим часом у цій місцевості зібрався більший гурт новоприбулих іммігрантів. Між ними найшовся й душпастир. Громада рішила побудувати свою власну церкву. Постала нова парохія. Згодом вирінула потреба збирати дітей в гурт та комусь ним зайнятися, хочби в часі літніх ваканцій.

В цій справі прийшли з допомогою новий парохій Сестри Місіонарки зі Стемфорду. Таким чином започатковано майже щорічні ваканційні курси, які також відбулися і цього року. Сестри Місіонарки своїм лагідним і благородним підходом моментально вміють з'єднати ледь дітей, навчаючи їх релігії, української мови, пісні і танку.

Найбільше захоплення нашими сестрами-учительками виявила Тетяна. Вона, бувши на 5 році початкової школи і на закінченні курсу, попала в розпач невдоволенням жалю за Сестрами. Вона хотіла вже тоді, враз зі Сестрами відійхати до Стемфорду. Однак, дійсність казала їй докінчити початкову школу на місці. Школю з переходом до середньої школи, Тетяна з незвичайною ласкавістю просила батьків записати її до Дівочої Академії Покрови Матері Божої в Стемфорді. За її прикладом пішла ще одна учениця.

Після першого року навчання цих двох „дівчаток“ вдалося спрямувати до Академії ще 4 учениці. Здавалося тоді, що чимало родин захопилося бажанням після своїх доньок туди до школи. Чейже Академія в Стемфорді, як теж Академія у Філадельфії, багато дечого дають зі своєї „навчальної програми, чого публічні школи для українських дітей дати не можуть. Переводом релігійно-моральне виховання, українська мова, українські вишивки і ще декілька практичних предметів. Але це був лише „солом'яний вогник. Однаково сильна у батьків і дітей погоня за професійною кар'єрою і принаде гроша затьманила образ Сестер Місіонарок.

На початку червня 1964 року, Тетяна закінчила Академію і одержала диплом. Щірі слози радості лились з її блакитних, заміряних очей і вона перед своїми шкільними товаришками задоволено повторяла: „Я не можу повірити, що я вже закінчила Академію“. Коли ж повернулася до своїх родичів на ваканції, такі першого дня заявила їм, що піде на один місяць до праці: безінтересово помагає немічним людям в домі старців св. Йосифа.

А відтак? — питали батьки. „В половині серпня відійду назад до Стемфорду. Чим більше пізнавала я оцей світ, світ матеріальний, тим сильніше в моїй душі кристалізувався задум, що все мое призначення сягає понад часні й скоропроминаючі земські добра. Я не можу здержати свого лету до небесних висот. Я поставилася посвятити духовному станові й служити Бо-

(закінчення на стор. 3-ій)

Вже деякі мalarji знімали свої образи із стейдів, згортали і укладали в авта. Втомлени очима брала Віра по рядках образів, розвішаних на сірій стіні будинку з колонами.

І раптом її зір натрапив на щось, що примусило його засвітитися спочатку цікавленням, а далі — захопленням. Це була голова людини, виконана на папері чорним олієм. Мабуть, це був монах, бо темний каптур покривав його голову і частину чола. Його обличчя було освітлене якимось дивним внутрішнім світлом, а в ясних очах відбивалося таке несамовите захоплення, така межуюча з мукою, радість, що у Віри з подиву навіть уста розтулилися.

Скільки стояла Віра перед портретом, вона й сама не знала. Стояла б ще, але чиясь рука, досить безцеремонно, з-перед самого її обличчя, зняла портрет з мотузка, на якому він висів, і кудись забрала. Дивне видовище зникло. Віра прижмурила очі, щоб закріпити в них чудесний образ, повернулася і поволі пішла геть.

(Далі буде)

ДО НЕБЕСНИХ ВИСОТ

(Закінчення із сто. 2-ої)

гові. Я переконана, що Ви Мамо — Тату в повні мене розумієте!"

По тих словах спокійно підійшла до своїх родичів і подала до підписання аплікацію на вступлення до монастиря. На деякий час появилася в неї констернація та нервова невпевненість. Коли ж батьки підписали аплікацію, то у її природі наступила нагальна переміна. Личко Тетяни прибрало свіжину і життєрадісний сміх. До неї нечужо вступив новий дух. В її очах відображалася безмежна радість. Батько, складаючи до першого вигляду документ, подав його своїй одноклассці з задоволенням: Оцим подтвердженням не лише нашу згоду, але враз із цим благословенно Тебе, нашу сину, на нову дорогу твого життя.

Благословення Буді!

Дня 15-го серпня 1965 року був надзвичайно гарний. Вже раннім ранком усміхалася до землі сина блакить неба. Тут і там спорохили пересувалися білі хмаринки і вони вишували погідний теплий день. Золоте сонце, виврававши понад верхів'я дерев, уносило до дому батьків Тетяни яскраве світло. Воно не довго пересувалося по стіні та почало падати на личко Тетяни, пестило її усміхнене личко та скрилося за кришкою сусідньої хати. Батько, вставши раненько, збирався йти до церкви, щоб занести перед престіл Господній свої благальні мольби за добрі гадки своєї доні.

Нараз почувся голос з пробудження: Тату, Тату! Цієї ночі приснився мені прегарний сон, моя мрія. Мені снилося, що я була святою, що в мене була свята корона і я була свята. Перейшовши самітньо по цій горі, я побачила, що хтось йде мені назустріч. Я за примітила одну, другу, а там і більше постатей, що зближалися до мене з простягненими руками. І я ані на хвилину не жажнулася їх появи, а якнайшкоре прямувала до них. Мое серце відчувало, що я найшляхетніша у вимірній для себе оточенні. Одна із перших постатей, що була найвищою ростом, привітала мене, а пригукнувши до себе сказала лагідними словами: Дитино! Всемогутній Бог посилає тебе нам, щоб і ти світила своїм добрим

ред збадуженого до Божих ласк людства. Гляди! Ось тут буде твоя церква, твій дім. Тут продовжуватимеш своє трудове життя на славу Богу і усіх тих душ, що не трапляли віри у вічне спасення. Ох, як сильно я бажала б собі, щоб цей сон справдився!

А тепер підемо до церкви. Сьогодні свято Успення Пречистої Діви Марії і в наміренні нашої родини відправиться Служба Божа".

До години першої сполудня Тетяна трудилася ще в домі своїх батьків. Прасувала, складала і пакувала свої речі. Речі всі нові, переважно темного кольору, що їх вона дістала від своїх родичів, як виправу перед вступленням до монастиря Сестер Місіонарок у Стемфорді. Батько, хоч як важко було йому на серці, то все ж таки хотів своїй доні поможти при пакуванні.

Доню — питає він, — чи і ця блуза також пакувати?

Що тобі! Ти ж не знаєш, що це те, що я дотепер уживала чи носила, все воно лишається у вас. З моїх шкільних одягів я беру лише один плащ і одну одинокую сукунку.

Так все остало там, де воно лежало. Навіть заощаджені гроші залишила у торбині.

Тетяна взяла щонайважливіше за словами св. Євангелія: взяла свій хрест і вступила, як новачка у слідні своїх посередниць Сестер Місіонарок.

В присяганому часі Тетяна одержала перше свячення та нове обличчя, прийнявши чернече ім'я Сестри Іоанни.

Сестра Іоанна при кожній зустрічі з родичами на території монастиря, як і у своїх листах завжди повторяє: Я рада і щаслива та безмежно вдоволенна, що Всевишній Господь надхнув Вас вирозумінням дозволити мені піти за покинутою моєю душою. І постійно молюся за те, щоб Всемогутній Бог наділяв Своєю ласкою сучасні українські покоління у вільному світі та щоб я вони хотіли нести жертву на славу Богу як на добро українського поновленого народу.

Виллментик 1. 8. 1965. М. Я.

ЛІГАЙТОН, ПА.

ЛІТО В ТАБОРІ НА ОСЕЛІ ІМ. ОЛЖИЧА

Коли наближається до містечка Лігайтону, на вас ділає гарне почуття відпруженості, свіжості та бажано-го відпочинку після задушливого великого міста.

Саме містечко невелике та околища мальовнича. Дуже близько від містечка розложена між горами і долинами, знаходиться вже добре знана українській публіці оселя ім. Ольжича. Скільки тут краси і простору, годі описати. Це треба в дійсності приїхати туди самому, щоб на власні очі подивитися чудові відтінки неба, сонця, зелено-синіх гір, а вночі заціпані зорями небесні простори. Кожний тут почувається складовою частиною розкішної природи.

Вже при візді на оселю видно, як лопочуть в вітрі два високо піднесені прапори, український і американський. Це таборні діти підтягають їх кожний день рано при сні. «Ще не вмерла Україна», а увечері при молитві їх стягають.

Табір української дітвори на оселі, це можливо найважливіша клітина нашого організованого життя, яке тут відбувається. Тут з'їжджаються діти з різних сторін Америки. С тут діти з Філадельфії, Шікаго, Нью Йорку, Ірвінгтону, Балтімору, Клівленду і багатьох інших місцевостей. Тут вони проводять свої літні канікули під доглядом вихователів та опікунів. Тих кілька літніх тижнів, проведених на свіжому повітрі, гартують дитину фізично і зберігають її духовну приналежність до українського народу. Це останні найважливіші і найтрудніше завдання виховників, яким приходиться зберігати українську душу дитини на чужині.

Боремося ми за неї в Рідних Школах, на літніх таборах, на Курсах Українознавства і в різних молодіжних організаціях — всюди, де і як можна.

Батьки, лишаючи дитину на таборі, висловлюють бажання, щоб дитина говорила українською мовою. Відомо з практики, що дитина, як говорить вдома по українськи цілий рік, говорить так і в таборі, якщо ж ні, годі вимагати, щоб за два тижні дитина навчилася по українськи, де всі її розуміють і по англійськи. Все ж таки, перебуваючи на оселі, дитина навчиться спілкуватися, танцювати і молитися по українськи, що також буде для неї важливим і новим здобутком.

Кожний, хто тут був, знає, що день тут починається рано о год. 7.30 — На зовнішній свисток починається вставання, руханка, миття і впродовж до молитви. Потім виходження на майданчик, де відбуваються різні програми, що мають робити цільний день. Год. 9-та — сніданок. Це перше їдження дня доволі велике на скільки і багате на відвідувачів. Воно складається з помаранчевого чи іншого соку, кукурудзяних чи рисових пирогів з молоком, час від часу яєчні і хліба з маслом. Всього дається кожній дитині доскоду. По сніданку діти вертаються до табору і його впорядковують. Десь коло год. 10.30 їдуть на прохід, гуртук чи яку гру аж до обіду.

Год. 12.30 обід. Тут треба зазначити, що перед кожним їдженням діти мусять мити руки і сідати до столу, всі спільно перекрестяться. Всі страви для дітей виготовляються досвідчена в тій галузі пані О. Зуляк, яка намагається, щоб вони були різноманітні, смачні і поживні. По обіді діти обов'язково відпочива-

ють на своїх ліжках одну годину. Це т. зв. пообідня тиша, після якої, як гарний день, купаються всі діти в новообудованому за всіма модерними правилами басейні. Старші і середні діти купаються і плавають, а малі купаються в другому меншому басейні для них збудованому. Час купелі й плавання належить до найбільш приємних і веселих моментів для всіх дітей. На знак свистка бунчужного діти покидають воду і спішають до табору передягнутися та піти на підвечір. Саме тоді діти мають великий апетит і їдять, як ніколи. Так підкріпившись, їдуть на прогулянку, або вчаться українських танків, які займаються спортом. Так до години своєї тривають, коли приходять вечери. По вечірній годині співають і підготовки до суботнього ватри. Година 9-та знову рушає вічирня молитва, яка пливе з молодих грудей ген далеко в небеса до нашого Творця, щоб „поглянути на нашу рідну землю і вислухати наших благань". При команді „Розхід" лунає гімн „Слава" і діти втомлені й веселі укладаються до сну. Врешті нічна тиша... Шерз виховників переходять кімнати, бо може хтось не накритися, може хтось почуватися зле, все мусять бути поладжене.

Коли затихне все і цільний табір спить блаженним сном, ще довго видіє світло у вікні командантів табору, доброї мамі своїх трьох хлопчиків, як також невтомні опікуни дівочого табору. Це пані Надія Зінкевич пише і укладає план на слідування дня та переглядає виховні матеріали. Хлоп'ячий табір, керований цього року досвідченим спортсменом п. Любомирком Кузником, Шкаго, який набув свій спортивний вміст в КЛК і виховувався в молодості в спортовому товаристві „Сокіл Ватко" у Львові. Він втримує в хлоп'ячому таборі дисципліну.

Так приблизно виглядають будні в таборі та вони закінчуються в суботу і неділю, коли приїжджає багато родичів до дітей. Діти тоді де-що свободніші від таборних занять і мають змогу побувати на концертах чи святах, які відбуваються на оселі. Наприклад в неділю 18-го липня відбулося на оселі свято „Дня поневолених націй" де діти мали змогу бачити це свято та послухати концерту. Найкращою точкою концерту був виступ наших бандуристів, які завжди і всюди з неперервною. Шасливий думка команданта табору, щоб запросити бандуристів заспівати дітям окремо коло табору, була зrealізована. Після вечір, наші славні носії української музики культури, панове Іван Івашко, Володимир Юркович і проф. Роман Левицький, взявши бандури в руки пішли до нашого табору. Діти відповіли заспівавши пісню на траві і наші співачки козаки заграли їм кілька народних та стрілецьких пісень. Був гарний погідний захід сонця, над дітьми повіяла злегка ввішнена пропори. Довкруги були тихо, тільки чудові звуки бандур і голосів переливалися з веселими усмішками бандуристів. Ми вам вдячні, наші співачі, за тих дідусів кілька гарних хвилин присвячених з доброї волі для нашої дітвори. Вони напевно пам'ятатимуть ваш концерт, як один з найкращих моментів проведення табору. Дякуємо також проф. Романові Левицькому, що поповняв дітям, що це таке бандура і її значення для українського народу.

В планах для розвитку праці з намічених спортивних змагань дітей і молоді, де яких ведеться відповідно підготовку.

Дні минають виповнені працею, забавою та розвагою. В кінці тижня відбувся табір референт молоді з рамени Золотого Хреста пані проф. Оксана Генгало. Вона, приятелька української дітвори, приїжджає сюди, щоб вислухати і розв'язати всі проблеми та подати вказівки на слідування тижня. Табір має ще багато більше приятелів, як пан інж. Чаровський — голова оселі, завжди усміхнений і уважливий до всіх наших потреб,

НОВІ КНИЖКИ

Dmytryshyn Basil. USSR; A CONCISE HISTORY. New York, Charles Scribner's Sons, 1965, 620 p. Illus., maps, ports.

Проф. Василь Дмитришин відомий як з 1956 р., коли він видав свою першу наукову англомовну працю: Москва і Україна, 1918-1953. Уродженець Західної України, в 1951 р. закінчив Університет в Аркенсо а в 1955 р. Каліфорнійський Барклі-Університет, — доктором. Був дослідним працівником Університету в Каліфорнії та Колумбії в Нью Йорку, від 1956 р. з професором Портлендського Стетового Коледжу, а в 1964-65 роках був професором (візит проф.) в Іллінойським Університеті.

Він готовий свою чергову працю „Джерела до російської історії".

Нова проца проф. д-ра В. Дмитришина „СССР - коротка історія" — с. мабуть, першою цього роду працею, написану українцем. Автор має на меті дати студентам короткий але точний історичний перебіг історії повстання та розвитку СССР, який, як він сам твердить, деякі називають слушно тюрмою народів чи концентраційним табором. Крім мап, ілюстрацій та бібліографії, в якій згадані англомовні праці про Україну: Адамса, Амстронга, Ворнса, Дмитришина, Ретшарта й інших та ряд періодичних видань включно з Українським Квартальником, але без Бюлетеню УККА, Юкресні Ревю з Лондону та АБН-Кореспонденці з Мюнхену.

Праця Дмитришина ділиться на десять частин: вступ, безперезна революція 1917 р., більшовицька революція, де затронуто й національне питання), громадянська війна, роки НЕПу, 30-ті роки, інш. д-ри, розстріляні, роки другої світової війни, дефініціяція 50-х років, космічні 60-роки та в додатку 13 документів, серед яких стрічаємо й перелік населення з 1959 р., де українців нараховується 37.253.000 на 208.826.000 всього населення СССР. Подается там список членів Політбюро за 1919-1952 роки, членів Президіуму СССР за 1952-1964 роки, біографічні дані про визначних соціальних чиновників, навіть таких зліздовників, як маршал Тухачевський, список

партійних конгресів КПБ за роки 1898-1961, статут комуністичного інтернаціоналу, опублікованого в 1928 р., конституцію СССР за текстом 1960 р., статут комуністичної партії СССР з 1961 р., договір про ненапад між Німеччиною та СССР з 23-го серпня 1939 р., резолюцію про виконання Тіта з Комінтерну 1948 р., Хрущовську промову з 1956 р., програму КП СССР з 1961 р., та соціальне навігаторна китайського непорозуміння з 1964 року.

Автор не поминає нагоди згадати про Україну, про гол. отамана Симона Петлюру та його змаг за незалежність України. На стор. 105-й наводить, що означала втрата України для СССР, втрата 72% вугілля, 75% залізної руди, 68% чавуну, 25% магнєзії, 35% продукції локомотивів, 35% млінів, та 80% цукроварень.

Автор показує великі втрати України під час того змагу, де востаннє не було сили, та на стор. 53-54 с. подає діяльність Української Центральної Ради від автономії до самостійності з її Універсалами, участь України в переговорах в Берестю Литовському та визнання її незалежності совєтами й підписання миру з Центральними державами в 1918 р. Не поминає опису України під совєтами за колективізації, під час великого голоду, індустріалізації, чисток, тощо. Згадано і про становище в Україні під час другої світової війни, включно з УПА, зокрема повстання організоване Тарасом Бульбою. Після другої світової війни в СССР наведено до великоросійських традицій в Україні, русифікації та культурно економічної жорстокості експлуатації.

Праця має багато цікавого матеріалу та знань, яких ніде не можна знайти, і це робить її оригінальною та цінною, при дослідженні історії СССР та сходу Європи. Слід побажати автору успіхів у написанні його запланованої праці „Джерела російської історії".

Д-р О. Соколюшин старший бібліотекар

СЛОВЕСБУРГ, Н. І.

ВЕЛИЧАВНИЙ УСПЕНСЬКИЙ ВІДПУСТ

Місяць серпень на рідних наших землях був знаний із численних Марійських відпустів. Вже на початку серпня прочани із усіх усюдів спішили до відпустових місць. Ішли цілими процесіями, із церковними хоругвами під проводом своїх священників, і прекрасна українська церковна пісня неслася лугами та ланами. Приходили прочани на відпуст, щоб у спіл Пречистої Богородиці й Небесної Заступниці виблагати для себе, своєї родини й всього рідного народу кращої долі.

Тут за цими Марійськими відпустами залишилася в серцях нашого народу, і він її приніс на землю Вашингтона. Сестри Василіанки та Сестри Служебниці пішли слідами рідної землі та подбали про те, щоб в церквах при їхніх монастирях могли відбуватися Марійські відпусти. В Сестер Служебниць в Словесбургу відпуст відбувається в день Успенія Пречистої або недалеко від цього дня.

На цей відпуст кожного року прибуває щораз більше нашого народу й обителі Академії св. Марії наповняється масами прочан, що й приїжджають із далеких околиць, цілими громадами зі своїми священниками та процесіями із хрестами та хоругвами. Словесбург лежить серед чудової гірської околиці. Вона навіває на душу багато рідного.

І цього року в день Успенія пан Михалевський зі своїм несастанним фотопаромом, пан Степан Селешко, що ніколи не відмовляється від ніякої праці і цілий ряд добрих інших людей, які старані, щоб табір в цілому надав радости й надії на цим клантукі землі імені великого сина нашої Батьківщини Олега Ольжича. Лігайтон 23-го липня - 1965 р. Валентина Мушинська.

З НАШИХ БУДНІВ

„ЮВІЛЯТКА"

Заторкнути тут проблему підніс, мені здається, вперше такий поважний журнал, як „Лис Микита", який в числі за травень ч. р. писав, що з уваги на посилення ювілейного руху впродовж останніх років, українські ювіляти в екзилі повинні б створити свою власну „Ювілятку", або щось на зразок земляцтва, — як це вже зробили, скажемо, гуцули, станіслав'яни чи теребовельці.

А я нішов би ще далі і тому зголо, що найвища пора, щоб наші рідні ювіляти придбали собі, коли не в цьому, то в наступному році, свою власну ювілейну оселю, свій штаб Ювілейної України на вільній американській землі, коротше — свою „Ювілятку".

Берузи до уваги правдоподібність, що до запланованої праці прислужається теж і наша Канада, така оселя повинна б бути розташована на пограниччї ЗДА і Канади, скажемо, десь коло Вобфало. З огляду на близькість канадської границі, ідеальним місцем під оселю були б лузи і загарики дітройтської „Діброви".

Литовський та визнання її незалежності совєтами й підписання миру з Центральними державами в 1918 р. Не поминає опису України під совєтами за колективізації, під час великого голоду, індустріалізації, чисток, тощо. Згадано і про становище в Україні під час другої світової війни, включно з УПА, зокрема повстання організоване Тарасом Бульбою. Після другої світової війни в СССР наведено до великоросійських традицій в Україні, русифікації та культурно економічної жорстокості експлуатації.

Праця має багато цікавого матеріалу та знань, яких ніде не можна знайти, і це робить її оригінальною та цінною, при дослідженні історії СССР та сходу Європи. Слід побажати автору успіхів у написанні його запланованої праці „Джерела російської історії".

Д-р О. Соколюшин старший бібліотекар

радше війняткового порядку.

Табір для ювілятів(-ок) повинен би поділятися на: а) відпочинковий, і б) вишкільний. До відпочинкового будуть записуватися щасливці, які вже мають той арест, тобто ювілей за собою, і їм належить з цього приводу заслужений відпочинок. Натомість кандидати(-ки) на ювіляти мусять записуватися до вишкільного табору, в якому перейдуть основний перебіг підготовки до важких, а відповідальних завдань, які ждуть їх у майбутньому. В програму вишколу будуть включені різні руханкові вправи з то пак фізкультурна, біг напрогнесті з перешкодами — з одного бенкету на другий. Або шукати ювіля: як вислужити під час бенкету 38 промов і не заснути. Або: як з'їсти зерству, мов підозва, ювілейну легоно і не дістати скрутку кишок... І тому подібне.

Можна б теж зорганізувати окремі водний табір для ювілятів, що плавають ціле своє життя, які були на возі і під возом і завжди щасливо випливають на якісь міліни, як не в Канаді то в Австралії, щоб відсвяткувати це один свій ювілей.

Тому, що життя на „Ювілятці", як і в кожному порядкуному таборі, буде позначатися щодня піднесенням національних прапорів і відсвяткуванням „Гимну Ювілята", автор цих рядків потрудився трохи і вже придумав першу строфу такого гимну (співати на нуту: „Ми, українські партизани"):

„Ми, українські ювіляти
Краса народу, махів цвіт!
Гей, нуте ж, браття, нам
співати
„Многая Літа! Многая Літа!"

І К Е Р

ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ РІЗДВА ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ

в НЬО БРУНСВІКУ, Н. Дж.

в неділю, дня 5-го вересня 1965 року

о год. 4-й по пол.

ІХ ВПРЕОСВЯЩ. МИТРОПОЛИТ

КИР АМВРОЗІЙ

В АСИСТІ ДУХОВЕНСТВА ПОСВЯТИТЬ ЦЕРКВУ

НОВОНАБУТУ при вулиці LIVINGSTON Ave. ч. 80

О год. 6-й веч. — БЕНКЕТ

в готелі "ROGER SMITH", Livingston Ave., ч. 10

ГРУПА МАТУРИСТІВ перших років державної української гімназії в СТАНИСЛАВОВІ

вже давніше започаткувала збирання матеріалів і вирішила відзначити 60-ліття оснування гімназії „ЮВІЛЕЙНИМ АЛЬМАНАХОМ", який залишив би слід цього історичного факту.

Матеріали: спомини, знімки (з того часу), статті, дописи, наукові доповіді (ще недруковані) колишніх учнів збирає: Редакційна Колегія: Д-р Волод. Калина, Д-р Тимотей Мацьків, Д-р Юрій Федиский.

Точніші інформації подає: Д-р В. Калина, 302 W. 13th St., New York 14, N. Y.

Ініціативна група: інж. М. Девоссер, проф. Д. Козій, Д-р Т. Мацьків, сл. пам. Д-р Л. Максимко, Д-р Іван Рибичин, Д-р В. Калина, сот. С. Мацькевич, проф. М. Заліський, Волод. Рудавський, Д-р Галина Носковська-Григук.

УВАГА!

Злучені Союзи Українських Купців і Підприємців

— НЬО ЙОРК, ФІЛАДЕЛФІЯ, НЬОАРК —

рішили відбутися

КОНФЕРЕНЦІЮ КУПЦІВ

в днях 19-го та 20-го вересня 1965 року

(НЕДІЛЯ, ПОНЕДІЛОК)

НА ОСЕЛІ „ВЕРХОВИНА"

УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ в ГЛЕН СПЕЙ, Н. І.

ЗАКЛИКАЄМО ДО УЧАСТІ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ, ТАКОЖ З ІНШИХ МІСЦЕВОСТЕЙ ТА СТЕПІВ

Зголошення надсилати впрям:

U.W.A. RESORT CENTER "VERKHOVYNA" (for SUKIP)

GLEN SPEY, N. Y.

Порядок Конференції буде поданий в наступному повідомленні.

УВАГА!

Злучені Союзи Українських Купців і Підприємців

— НЬО ЙОРК, ФІЛАДЕЛФІЯ, НЬОАРК —

рішили відбутися

КОНФЕРЕНЦІЮ КУПЦІВ

в днях 19-го та 20-го вересня 1965 року

(НЕДІЛЯ, ПОНЕДІЛОК)

НА ОСЕЛІ „ВЕРХОВИНА"

УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ в ГЛЕН СПЕЙ, Н. І.

ЗАКЛИКАЄМО ДО УЧАСТІ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ, ТАКОЖ З ІНШИХ МІСЦЕВОСТЕЙ ТА СТЕПІВ

Зголошення надсилати впрям:

U.W.A. RESORT CENTER "VERKHOVYNA" (for SUKIP)

GLEN SPEY, N. Y.

Порядок Конференції буде поданий в наступному повідомленні.

УВАГА!

Злучені Союзи Українських Купців і Підприємців

— НЬО ЙОРК, ФІЛАДЕЛФІЯ, НЬОАРК —

рішили відбутися

КОНФЕРЕНЦІЮ КУПЦІВ

в днях 19-го та 20-го вересня 1965 року

(НЕДІЛЯ, ПОНЕДІЛОК)

НА ОСЕЛІ „ВЕРХОВИНА"

УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ в ГЛЕН СПЕЙ, Н. І.

ЗАКЛИКАЄМО ДО УЧАСТІ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ, ТАКОЖ З ІНШИХ МІСЦЕВОСТЕЙ ТА СТЕПІВ

Зголошення надсилати впрям:

U.W.A. RESORT CENTER "VERKHOVYNA" (for SUKIP)

GLEN SPEY, N. Y.

Порядок Конференції буде поданий в наступному повідомленні.

УВАГА!

Зустріч молоді з громадянством Сан Франсіско, Каліф.

Одною з чергових подій в житті громади Сан Франсіско та Бей Ерії була зустріч молоді з громадянством. Вечір-зустріч організований були Відділом УКК і групою Молоді Української Національності (МУН) у Сан Франсіско та Бей Ерії. Відбувся він з нагоди закінчення шкільного року та успішного завершення тут курсів історії України в приміщенні Церковно-Народного Дому ввечері 10-го липня.

Вечір відкрив голова Відділу УКК п. Александр Лиско, привітав присутніх отців, молоді і громадянство. Він прочитав доповідь про стан українського життя на рідних землях і потребу зберегти незвичні українські традиції та ідеали на чужині. В цій функції він бачить особливу роль молоді, яка може переборити легке всі наші розбіжності та одночасно краще розуміти зовнішній світ і промовляти до нього, бо ж у ньому вона виховується.

Першою своєрідною атракцією для громадянства від молоді був виступ-промова керівника Відділу МУН, студента місцевого коледжу, п. Федора Жеребинського. Він подав цілі МУН в Сан Франсіско та Бей Ерії, звіт про роботу Відділу за останнього півроку, та головні завдання на майбутнє. Він підкреслював важливість великої фестивалю українського танцю та пісні, курсів української мови, і посилене гуртування української молоді на осінь цього року. Він подякував п. Лиско, Е. Черепенков, опікунові Відділу МУН, та громадянству за допомогу в організації молоді та ведення курсів української історії. З призначенням висловився він також про "Свободу", "Новий Шлях" та інші журнали, зокрема "Самостійну Україну", які друкують вістки про працю молоді в Сан Франсіско та Бей Ерії, дали молоді моральну підтримку. Він просив допомогти від всього громадянства для дальшого

гуртування молоді, залучення спроб творити інші молоді організації в місті та околиці, розвивати її партійно-політичну, та казав на всі небезпеки, які грозять молоді. Вона розчарована українським громадянським життям, може повернутися спиною до українських традицій.

Д-р Я. Шумелда, керівник і викладач курсу історії України, зложив звіт з проведених лекцій протягом весняного семестру. Цікавим був факт, що багато молоді або не розуміє української мови, або не може в ній вільно висловлюватися та дискутувати, тому він вів курси англійською мовою. З двох десятків учасників курсу української історії закінчили успішно: Федір Жеребинський, Лідія Жеребинська, Марія Черепенко, Лідія Паньків, Богдан Паньків, Іван Казай, Марія Ісєв, Роман Ісєв, Стефанія Мішанчук, Віктор Маленко і Шумелда. Всіх їх коротко характеризував п. Шумелда, а присутні вітали бурхливими оплесками.

Д-р Я. Шумелда, який у свій час був керівником молоді Перемишанин, референт ПУН для справ виховання під час другої світової війни, доцентом і деканом курсу української історії та Східної історії та цілий ряд праць у ділянці соціології, мав може дійсно кваліфікації для ведення курсу української історії. Він зумів запалити цю молоді полум'ям любові до українських традицій, та вказати їй на творчі перспективи на цьому відтинку. За це ця молоді його полюбила та з його вдячною.

Як вислів влучно до п. Шумелди панна Марія Ісєв висловила йому щирі

слова подяки та передала йому від курсантів, з їхніми підписами й присвяченням, великий Кобзар Тараса Шевченка.

Д-р Я. Шумелда, подякувавши молоді на цей подарунок, сказав коротко промову про наше відношення до зовнішнього світу. Він відмітив деякі традиційні сили, які на американському ґрунті з несприхильності до української етнічної групи та українських самостійницьких стремлень на рідних землях і еміграції. Він вказав на те, що в усіх наших кроках в американському світі нам треба певності себе та наших національних аспірацій, які випливають з нашої минулої. В деяких історичних періодах, твердив автор, Україна була однією з найбільших передових країн світу, а дух поваги людини до людини, стремління до соціальної справедливості та народолюбства життя жили безперервно в душі української людини та серці українського народу. Деспотизм і різні форми тираниї були історично для українського народу чужими.

Після того прийшла вже виключно частина молоді. П. Лиско, курсант Іван Казай в'язавкою мелодій на своїй акордеоні. Він справді мистець цього інструменту. Курсанти Стефа Мішанчук і Марія Ісєв з глибоким чуттям ритму та рухів вивели своєрідну комбінацію кроків українського народного танку. А група хлопців і дівчат — названі вище та Роман Ісєв, Федір Жеребинський, Гаурус Ткач, Маруся Черепенко та Лідія Паньків танцювали з захопленням танці "Катерина" та "Гопак". Підготовка до народних танків лежала в руках довідкової та відомої вже тут керівниці групи танків пані Олі Вермонт. Публіка зустрічалась з танки бравурними оплесками.

Весь вечір, яким проводив п. Лиско, пройшов в бадьорому, теплом та молодечому настрої. Молодь переліла цей дух на старших. А тоді прийшли танці. Молодь і старші під звуки жарівного

ВАШИНГТОН, Д. К. 3 ДІЯЛЬНОСТІ 78-ГО ВІДДІЛУ СУА

Коли говоримо про діяльність 78-го Відділу СУА у Вашингтоні, мусимо пам'ятати, що на цьому терені існує не одна секція т-ва "Об'єднання", члени якої не є і поки що не хочуть бути членами СУА. Не встрайуючи в причини цього факту, хочемо ствердити, що ця обставина обмежує можливість ентузіазму членів Відділу, коли йдеться про збільшення числа членів, що й є потенційною основою цих організацій, що про будучу ширше подумано. Та не зв'язуючи на це, Відділ під головуванням п. Слави Скасків не вгавас в праці, бо вірить, що сумління праці вийде в користь нашій громаді.

Ці сподівання Відділу потверджують життя. Від останніх Загальних Зборів, які відбулися 7-го лютого, до сьогоднішнього дня зросло на 10 осіб, так що Відділ має тепер 42 членів. Це є поважний моральний успіх, який можна задовжити плянові праці.

Управа Відділу, бажаючи витворити органічну спосну цілість, рішила частіше скликувати ширші сесії членів. Згідно з планом, ширші сесії мали б бути завжди призначені на відзначення важливіших національних дат, та на обговорення поточних організаційних справ, щоб таким чином зацікавити загальне членство працею Відділу. Впроваджені останніх двох місяців, Відділ організував 2 ширші сесії членів.

І так 23 квітня Відділ відбув ширшу сесію, перша частина яких була присвячена на великодню зустріч членів: Свячене. Тепла, дружня атмосфера, в якій передано цю вдалу імпрезу, з певністю загасила взаємодію членів.

акордеону п. Казая бавилися до пізньої ночі. Ця зустріч молоді з громадянством була без сумніву успішною та черговим кроком в житті місцевої громади. Ця громада є справді соборна. Пора нам усім об'єднатися, про це об'єднання весь час просила та просить нас наша молоді. Коли це не станеться, ми втрачимо її, а партійні керівники лишаться без членства.

Дарія Черепенко

На кінці члени вислухали 2 гарно опрацьовані доповіді: п. Гімчак, до-англійськи і п. Проциньської по-українськи, про українську великодню свята, Сходили обговорили справу виставки народного мистецтва і святкового закінчення свята.

16 травня відзначено День Матері, теж у формі ширших сходів. Члени Відділу, які раніше взяли корпоративну участь у св. Літургії, під час якої приступили до св. Причастя, — вислухали доповідь п. Слави Скасків: "День Матері, його зміст і значення", та нарис Василя Стефаника, в мистецькому читанні п. Паславської.

2 травня Відділ закінчив рік праці світильни, яку веде п. Л. Максимюк, приладом написом дітей. У програмі святкового закінчення світильни входили декламації, спів, вправи вільноруч та дві інсценізації, які виконали діти зі світильни. Режисером була п. Максимюк, фортепіанний супровід вела п-а Лариса Дячок, сцену оформила п. Стефа Дячок. Попис дітей був урочистий. Він дав багато зворушення батькам, які перший раз побачили своїх малюків у такій життєвій ситуації, — та безумовно був доброю пропагандою для праці світильни. Треба надіятися, що в наступному доловому році справа світильни знайде в громаді більше зрозуміння.

В цілі привертання уваги чужинців до України й української справи, Відділ улагодив виставку крашних зразків українського народного мистецтва в публічній бібліотеці в Сілвер Спрінг. Виставка оформлена пан'ямі Проциньської і Паславської, тривала від 7-го травня до 4-го червня. В галереях бібліотеки, в дуже вмілому укладі з доданням вичерпних пояснень в англійській мові — розташовано вишивки, кераміку, гуцульську різьбу, писанки. Виставка була одною з крашних культурних подій у бібліотеці, викликаючи заслужене призначення з боку кількох тисяч глядачів, які її бачили.

Софія Кушнір

ЕКСКУРСІЯ ДО ... КРАМНИЦЬ

По закінченні шкільного року багато дітей виїхали на екскурсії. Немало екскурсантів хотіли побачити Київ, столицю України.

Де ж їх приміщують? Школи стали тимчасовими спальними кімнатами, в яких відпочивають приїжджі діти.

У Києві, звичайно, є що побачити. Але кореспондент "Молоді України" (часопис з 11 липня) обурюється, що екскурсійні маршрути, як правило, пролягають через великі крамниці. Вийдуть, каже він, на Хрещатик і побачите кілька гуртів учнів під стінами центральної крамниці — універмагу. Хіба, підтак торговельного закладу також входить у програму екскурсії? Ні. Просто керівники гуртка забачилися, що купити.

Звичайно, кореспондент так би не запитував, якби міг сказати, що саме відвідувачі Києва й користаються нагодою, "дещо купити", бо кожді б це "дещо" було на провінції, то не було б жадної потреби виступати з учнями під стінами крамниць у довгих чергах.

Праця HELP WANTED FEMALE

ASSEMBLERS & PACKERS
Hi-Fi Stereophones
Досвід не потрібний.
HARBEN ELECTRONICS
Port Washington, L.I., N.Y.
(516) TU 3-8383

Business Opportunity

ПРАЦЮЮЧІ ДЛЯ СЕБЕ САМОГО
У ЛЕГКОМУ ПРОМІСЛІ
ЧІСТЯ ЗАРІБОК:
\$9.70 НА ГОДИНУ
Гарна компанія у Далласі, що виготовляє синтетичний мармур для будівельного промислу і мебелі з розподільними в Нью Йорку — пошукує відповідальних осіб для виготовлення нашого продукту на місці, щоб заощадити кошти на транспорті.
Цю особу перевезуть літаком до Далласу для кількоденного інтенсивного виконання у продукційних процесах і торговельних тайнах. Ваша інвестиція 3.000 до 4.500 дол. буде забезпечена вирадом, відліварними формами, трьома тонами матеріалу і компанійною умовою. Зголошуватися до:
Mr. COOPERSMITH
PE 6-3400 Ext. 2011

НА ПРОДАЖ
WOODTURNING MILLWORK
& CABINET SHOP
в Нью Йорку по 10-й вул.
Добрий бізнес. Дуже устаткована робітня. Дуже приступна ціна.
Тел.: 583-5853

РЕСТОРАННО-ПРОМИСЛОВО-ВИЗНЕС
Вантажні авта з полуценками, ресторан. Знамените місце в середній частині Мангеттену в Нью Йорку, різні великі можливості — добрі для партнерів. Знамените купно. Треба оглянути, щоб оцінити. Без посередника. Ціна за дрібний продаж. Закликати власника: 247-4856

АНРИ ВИСОКО СУХО \$749 за акр
Аккуратно пом'я New Sunrise Highway Extension 1 New York to Riverhead Expressway. Недалеко нова фабрика для шукаючих праці.
Не продаємо площ під будову, тепер там не має комфорту. Висока потенційна вартість ґрунту на Лонг Айленді вказує відразу купців, що варті інвестувати таку низьку ціну. Земля, яку ми продали 5 р. тому, за \$99 за акр, коштує тепер \$5,000 за акр. Хто був би тоді в це повірив? Хай Ваші гроші ростуть в розвиваючійся Лонг Айленді. Не пропустіть цієї золотой нагоди. ІНВЕСТИТЕ ТЕПЕР!
\$10.000 МІСЯЧНО ПІСЛЯ МАЛОГО ЗАВІАТКУ!
Дістанте негайно свій документ і папери права власності. Three Land Office, 729 Jericho Turnpike, Route 25, Three miles past Smithtown, and 2950 Jericho Turnpike, Route 25, 1 миля на схід від Smithtown By-pass, and 378 Jericho Turnpike, (Route 25), Selden. Смітвіч, біля відкриття кожного дня, включаючи неділі. Понад 50 років в земельному бізнесі.
K. H. LEEDS, LAKE RONKONKOMA, L. I.

HELP WANTED MALE

*Layout Sheet Metal Operators
*Engine Lathe Operators "A"
*Turret Lathe Operators "A"
*Machinist "B"
*Panel & Control Wiremen
*Plumber
EXPERIENCED — FULL TIME
GOOD SALARY — EXCELLENT BENEFITS
Apply Personnel Dept.
BOGUE ELECTRIC MFG. CO.
106 Pennsylvania Ave., Paterson, N. J. Bus # 4
An Equal Opportunity Employer

Праця HELP WANTED MALE

WIRERS AND SOLDERERS
Досвідчені при Hi-Fi Phonograph Manufacturing. Постійна праця.
HARBEN ELECTRONICS
Port Washington, L.I., N.Y.
(516) TU 3-8383

"PLASTIC MODEL MAKERS"
Робітники при фабриці моделей. Ливарники ("Файберглесс") і мебелові столярі. Тільки з досвідом. Першорядні умови праці, дуже добра нагода для дальших користей. Зголошуватися щільно тижень: WELCH SCIENTIFIC CO.
331 East 38th St., New York
Tel.: MU 9-2927

До винайму

МЕШКАННЯ
із 5-ти яскравих кімнат, вікнами до парку, в тихому домі, і спокійній вулиці Бронксу. В домі мешкають українці. Рента \$82.00. Там же укомплектоване меблями для 2-ох осіб.
Тел.: WE 2-6732

NURSING HOME

PRIVATE NURSING HOME
Піклувальниця — приватний дім. Приспорова атмосфера. Bay-side, L.I., в гарному оточенні, 24 год. служба. Приступити ціни. Зайдіть — переконайтеся.
Тел.: 212 428-2330

ДО ВИНАЙМУ

6 КІМН. МЕШКАННЯ
на 2-му поверсі, на 21-й вул. в Ірвінгу. 3 спальні, центральне опалення на вулиці. Власник відвідує на емеритурі. Добра нагода.
Тел. до власника 984-9813

ГРОСЕРІЯ-ДЕЛКАТЕССЕН
Будинок + крамниця до винайму з доходом. Знамените для подружжя. Добрий прибуток. Гарне 6 кімн. мешк. з 2 лазні. над крамницею для купця. Ціна на скору продаж. Треба бачити, щоб оцінити. Власник відвідує на емеритурі. Добра нагода.
Тел. до власника 984-9813

Van Winkle Avenue
Jersey City, N.J.
4 МОДЕРНІ КІМНАТИ

лазничка, бл. до Square, нові газ і газ печі, новий електрик, бл. St. Anne's Catholic Church.
Тел.: SW 5-1660

Baldwin Avenue
4 ГАРНІ КІМНАТИ

Лазничка, напроти St. Joseph's Church.
\$60.00
Тел.: SW 5-1660

Різне

ТЕПЕР ВЕЛИКИЙ ВИБІР
У ТОВАРАХ І ХАРЧАХ.
ПОСИЛАЙТЕ ГРОШІ
ДО СССР!
Дайте змогу Вашим рідним, щоб самі собі вибирали. ЦІНОВА ГАРАНТІЯ. Дозволено Банком Департаменту. Запроваджені до \$20,000. МІ ОДИНОКА ФІРМА, яка завжди дістає довідки з ПІДПИСИМ ВІДВІДКИ.
Доставка до двох тижнів. Нічого не відстається.
Розцінка: 8 руб. за 10 дол. Оплата: до \$30.00 — \$2.75 Понад \$30.00 — 10%

GRAMERCY SHIPPING INC.
744 Broad St., Newark, N.J.
Звертайтеся в англійською або українською мовою лістовно за повними каталогами.
GRAMERCY SHIPPING CO.
118 E. 28th St., New York
MU 9-5898
Засновано 1945.
Відкрито щоденно від 9-5:30, в серні в суботу закрито.

Пізнє

Українське Вислкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — вислало НАДАЛИ ПАЧКИ З ОДЯГОМ і дуже добрі ХАРЧЕВІ. Рівнож авто, холодильники, телевізори, машини до праці і шиття і т. д. Урядові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6 веч. В ЛІПНІ І СЕРПНІ в неділі закрито.

Потребуйте грошей?

Позики на оплату студії, купівлю і направи домі, авт, лікарські рахунки і всієї потреби

Самопоміч

558 Summit Ave.
Jersey City 6, N.J.
Tel.: 795-4061 (між 6-8 веч.)

Real Estate

TOWACO
мур. ранча з видом на долину, 3 спальні, 3 лазнички, род. кімната, парова, гараж на 2 авт. вишгородний підвал, булярний власником домі, мусить продати. Ціна: \$43,000
M. J. BISHKO, Realtor
29 St. James Place
Clifton, N.J. Tel.: 778-5886

East Fishkill 54 MI. N.Y.C.
2 1/2 ЗАЛІСНЕНИХ
АКРИ \$1,800
\$25 місячно, легкі сплати. Багато ґрунту. Вид, угодження, міська дорога, близ. рел. озера. Зайдіть ще сьогодні.
Власник MONROE GOLD
Rtes 376 & 82, Hopewell Jet.
NY Tel.: Daily before 3 p.m.
(914) 4-9200

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
125 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ROBERT P. HRANKOWSKI

FUNERAL DIRECTOR
645 Hudson Avenue
Corner of Alphonse Street
ROCHESTER, N. Y.
LI 4-2277

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуґа ШПРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL HOME
Completely
AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейт NEW JERSEY
Ціни приступні для всіх. Обслуґа чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і вночі:
JOHN KOWALCHYK
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel.: HEnderson 4-5131

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в БРОНКС, БРОКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каліція до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

НЬЮЙоркська Провідна Крамниця Ковба

на місцеві спеціальності

SCHALLER & WEBER

— ДІМ ЯКОСТЕЙ —
РІЗНІ М'ЯСНІ ВИРОБИ, СВІЖЕ М'ЯСОВО ДО ВАРЕННЯ І ПЕЧЕННЯ
КОВБАСКИ ПІШКИ
ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ

6 In NEW YORK: 1654 2nd Avenue (85-86 Sts.) — TR 9-3047
In RIDGEWOOD: 56-54 Myrtle Avenue — VA 1-7068
In ASTORIA: 28-28 Steinway Street — AS 4-3210
In HEMPSTEAD: 310 Front Street — IV 3-5540
In FLUSHING: 41-06 Main Street — HI 5-2552
In JACKSON HEIGHTS: 82-10 37th Avenue — DE 5-1154

КОЛИ ХОЧЕТЕ ВИСЛАТИ

ПОСИЛКУ-ДАРУНОК ДО СССР

покористуйтеся послугами широковідомої фірми

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.

(Licensed by Vneshepoctyrtorg)

1530 BEDFORD AVE. • BROOKLYN 16, N.Y. • Tel.: IN 7-5522

Вислани через нашу фірму посилки доставляються на призначену адресу в найкоротшому часі. Доставка посилок гарантована. Належне мито оплачується тут у наших крамницях і тоді, хто отримує посилку, не платить нічого. При конторах фірми є склади з різними одяговими товарами, харчовими продуктами, шкірами на обшув і т. п. по дуже низьких цінах.

Фірма відчинена щоденно від 9 год. ранку до 6 вечора
По суботах і неділях від 9 ранку до 4 по пол.

НАШІ ВІДДІЛИ:

BROOKLYN, N.Y. — 1530 Bedford Avenue	IN 7-6465
NEW YORK 3, N.Y. — 78 Second Avenue	OR 4-1540
NEWARK, N.J. — 314 Market Street	MI 2-2452
SOUTH RIVER, N.J. — 46 Whitehead Avenue	CL 7-6320
UTICA, N.Y. — 963 Beecker Street	RE 2-7476
FARMINGDALE, N.Y. — Freewood Acres	363-0494
PHILADELPHIA 23, Pa. — 631 West Girard Avenue	PO 9-430
ALLENSTOWN, Pa. — 126 Tilgham Street	NE 5-1634
ROCHESTER 5, N.Y. — 558 Hudson Avenue	232-2942
LOS ANGELES 4, Cal. — 107 So. Vermont Avenue	DU 5-6550
CHICAGO 22, Ill. — 1241 No. Ashland Avenue	HU 6-2818
BALTIMORE 31, Md. — 1900 Fleet Street	DI 2-4240
DETROIT 12, Mich. — 11601 Jos. Campau Avenue	TO 8-0298
HARTFORD 6, Conn. — 643-47 Albany Avenue	CH 7-5164
JERSEY CITY, N.J. — 303 Grove Street	GR 5-6368
SYRACUSE, N.Y. — 1200 South Avenue	GE 9-9746
CLEVELAND 13, Ohio — 1028 Kenilworth Avenue	PR 1-0696
HAMTRAMCK, Mich. — 11339 Jos. Campau Avenue	TO 9-3990
BUFFALO 12, N.Y. — 701 Fillmore Avenue	TX 5-0700
SO. BOSTON, Mass. — 396 West Broadway	AN 8-1120
TRENTON 10, N.J. — 1152 Deutz Avenue	EX 2-0306

НЕ ТРЕБА
ДОВГО
ЧЕКАТИ

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ САМІ І
ЗАЖИТЕ ІЩЕ СЬОГОДНІ

ЗІЛЛЯ

під назвою
J. MILLER'S PURE HERB
COMPOUND # 6.
а вже завтра почуватиме ліпше.
Терпачі на симптоми, як
кислі жодушка, запір, нестерпні
гази, відбивання, заво-
роти голови, біль у крижах і
інші недомогання НЕ ЧЕКАЙ-
ТЕ, а спробуйте зараз!
Ціна одної пачки \$10.00, а
якщо хочете для свого приятеля,
тоді дві пачки тільки —
\$15.00. Пийте зараз долучую-
чий чек або Money Order на
адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street Newark, N.J.
Нині подаємо один з численних листів подяки та зник-
ку автора листа з Канади:
Сн. I. Хр.

Дуже дякую за Ваше зілля,
яке має надзвичайну лічущу
силу. Я довгі роки терпіла на
жодулку, був два рази у шпиталі,
однак нічого мені не по-
могло. Чого я не уживала, од-
нак все було безуспішне. Аж
ваше зілля мені допомогло. Ни-
ні я здорова та чуюся краще,
тому раджу кожному, щоб
спробував. Ще раз дякую дуже.

Брат Петро, ЧНІ-Г (С.а.а.а.)
Торонто, Канада

Дуже дякую за Ваше зілля,
яке має надзвичайну лічущу
силу. Я довгі роки терпіла на
жодулку, був два рази у шпиталі,
однак нічого мені не по-
могло. Чого я не уживала, од-
нак все було безуспішне. Аж
ваше зілля мені допомогло. Ни-
ні я здорова та чуюся краще,
тому раджу кожному, щоб
спробував. Ще раз дякую дуже.

Дуже дякую за Ваше зілля,
яке має надзвичайну лічущу
силу. Я довгі роки терпіла на
жодулку, був два рази у шпиталі,
однак нічого мені не по-
могло. Чого я не уживала, од-
нак все було безуспішне. Аж
ваше зілля мені допомогло. Ни-
ні я здорова та чуюся краще,
тому раджу кожному, щоб
спробував. Ще раз дякую дуже.

Дуже дякую за Ваше зілля,
яке має надзвичайну лічущу
силу. Я довгі роки терпіла на
жодулку, був два рази у шпиталі,
однак